

ONTWIKKELING MISBRUIKT

ONTWIKKELINGSBEDREIGING ART. 255 misbruikt

De veel gebruikte woorden of de formulering “ernstig in de ontwikkeling bedreigd” is een onderdeel van een bekend wetsartikel in het Burgerlijk Wetboek deel 1, Artikel 255 lid 1 en 4.

Deze woorden komen veel voor; ouders en familie schrikken ervan.

Je kunt haast geen beschikking van een rechtbank of kinderrechter lezen of het gaat om: “ ernstige ontwikkelingsbedreiging”.

Het zijn nogal zware of heftige woorden, die ouders en familie doen schrikken. Ons kind bedreigd qua ontwikkeling, hoe zo dan ? En wie heeft dat vastgesteld dan? Wie had die bevoegdheid om zo iets heftigs vast te stellen? En wanneer is zo’n bedreiging dan voorbij? Passen die woorden niet heel goed in de rapporten van Jeugdbescherming met hun toeschrijvende aangedikte rapporten?

De veel gebruikte woorden en de formulering “ bedreigd in zijn/haar ontwikkeling ” zijn loze, inhoudsloze begrippen in het vakgebied/beroep van :

- juristen en rechters (kinderrechters),
- pedagogen,
- artsen en specialisten,
- psychologen.

De formulering “ERNSTIG IN ZIJN/HAAAR ONTWIKKELING BEDREIGD” is als onderdeel van een belangrijk wetsartikel van de Jeugdwet 2015 een inhoudsloos, een loos begrip gezien vanuit juridische, pedagogische, medische en psychologische hoek.

Zoals ook de zin (de woorden, het begrip) : “IN HET BELANG VAN HET KIND” juridisch, pedagogisch, medisch en psychologisch gezien een inhoudsloze zin is.

Zowel ERNSTIG (ONTWIKKELINGS) BEDREIGD als IN HET BELANG VAN HET KIND zijn woorden zonder inhoud, ze zijn een lege huls, containerbegrippen, het zijn nepbegrippen.

Een analyse van dit veel gebruikte en misbruikte wetsartikel

De kinderrechter kan een minderjarige onder toezicht stellen als deze minderjarige

- ernstig in zijn ontwikkeling wordt bedreigd EN
- ouders adequate hulp weigeren EN
- het perspectief is dat ouders binnen een aanvaardbare termijn weer zelf de verantwoordelijkheid voor opvoeding en verzorging kunnen dragen.

Een OTS kun je niet voor jaren en jaren opleggen an ouders.

Alleen de combinatie van deze drie factoren is grond voor een ondertoezichtstelling (OTS).

Het gebruik alleen van deze formulering is (dus deze woorden “ernstig bedreigd in zijn/haar ontwikkeling) is ONVERANTWOORD als beslissing tot ondertoezichtstelling van kinderen.

De term “ernstige bedreiging van de ontwikkeling “ mag niet zomaar worden gebruikt. Nee, dat is werk voor en werkresultaat van professionals met een BIG- registratie. Erkende en geregistreerde beroepsbeoefenaren of ook wel genoemd :gespecialiseerde professionals als psycholoog, GZ-psycholoog, orthopedagoog, kinderpsychiater met een academische opleiding. Deze specialisten mogen na interviews, na onderzoek en na bespreking komen tot een diagnose als ontwikkelingsbedreiging.

En in die diagnose van gespecialiseerde mensen moet worden vermeld:

- de bedreiging(en) scherp en concreet omschreven en vastgesteld (BW 1:255 lid 4)
- welke schade aan welk (welke) ontwikkelingsterrein(en) is aangebracht.

Samengevat: alleen op basis van niet- volledig gerapporteerde bedreigingen omtrent de ontwikkeling van kinderen is de formulering “ernstig in de ontwikkeling bedreigd” een lege huls.

De ontwikkeling van een minderjarige kent gelet de leeftijd(- sfase) van kinderen een veelheid aan ontwikkelingsterreinen:

- persoonlijkheidsontwikkeling,
- psychische ontwikkeling,
- sociale ontwikkeling,
- motorische ontwikkeling,
- identiteitsontwikkeling
- sociaal-emotionele ontwikkeling,
- psycho-sociale ontwikkeling,
- gewetensontwikkeling
- ontwikkeling van waarden en normen
- zelfstandigheidsontwikkeling,
- spraak- en taalontwikkeling,
- gezondheidsontwikkeling,
- fysieke ontwikkeling,
- cognitieve ontwikkeling,
- sociale interactie ontwikkeling
- enz

Wat is een diagnose?

Een professionele diagnose door BIG-professionals wordt gesteld vanuit twee invalshoeken:

- de beschrijvende diagnose.
De schade aan het ontwikkelingsterrein wordt hierin beschreven:
de symptomen, de ernst, de duur, de ontwikkeling, de gevolgen en de mogelijke prognose.
- de structuurdiagnose.
Hierbij worden de factoren beschreven
A die de minderjarige kwetsbaar maken,
B die de schade uitlokken, onderhouden of versterken.

Een professionele (eind)diagnose wordt ook wel genoemd : integrale diagnose.
De integrale diagnose is dus een professionele diagnose met beide elementen erin:
1. de beschrijvende , 2. de structuurdiagnose.

Het is daarom pedagogisch volstrekt onaanvaardbaar dat die vereiste beschrijvende diagnose van BIG-professionals steeds (structureel) ontbreekt in de stukken van Jeugdbescherming en Raad :

- in de raadsrapporten
- verlengingsverzoeken (ots/uhp) en beschikkingen.

Diagnoses mogen uitsluitend worden gesteld door daartoe gekwalificeerde en erkende BIG - professionals. Gelet op de eerder genoemde ontwikkelingssterreinen komen daarvoor primair in aanmerking:

een arts/specialist, een (ortho) pedagoog, een gz- psycholoog (kinder/jeugd specialisatie), een kinderpsychiater.

Uiteraard altijd na direct contact met de cliënt of het kind/de kinderen.

Medewerkers van de Gecertificeerde Instellingen (Jeugdbescherming) en Raad voor de Kinderbescherming, Veilig Thuis met een mbo- of hbo- niveau zijn al helemaal niet bevoegd tot het stellen van een diagnose. Dit geldt dan ook voor kinderrechtters als niet medisch/gezondheidskundig geschoolde mensen.

Een professioneel tot stand gekomen diagnose is dus een conditio sine qua non (noodzakelijke voorwaarde) voor een verantwoord besluit over een OTS OF UHP .

In de Jeugdwet is deze belangrijke en kindbeschermende voorwaarde NIET opgenomen!

Terwijl deze voorwaarde WEL expliciet (uitdrukkelijk) is opgenomen bij een machtiging (door de kinderrechtter) om een jeugdige in een gesloten accommodatie te doen opnemen en verblijven.

Jeugdwet **artikel 6.1.2 lid 6** : “Het verzoek behoeft de instemming van een gekwalificeerde gedragswetenschapper die de jeugdige met het oog daarop kort tevoren heeft onderzocht.”

Gelet hierop zou ook een beslissing tot een OTS of UHP te allen tijde gebaseerd moeten zijn op een integrale diagnose die :

door een gekwalificeerde gedragswetenschapper of anders geschoolde specialist is gesteld en in een rapportage is vastgelegd.

Het voorgaande impliceert (houdt in) dat gedragswetenschappers, medici en andere kinderspecialisten, die geen rechtstreeks onderzoek aan/bij een cliënt hebben gedaan zich moeten onthouden van diagnoses over cliënten en/of kinderen.

Dit houdt in dat bijvoorbeeld een raadsmedewerker, jeugdzorgwerker of voogd van Jeugdbescherming of een AMHK medewerker, maar ook een kinderrechtter het gebruik van de woorden “ernstige bedreiging van de ontwikkeling” moet vermijden, ook als in dat proces een medicus of gedragswetenschapper is geraadpleegd.

Er wordt dan immers niet voldaan aan het vereiste dat een diagnose uitsluitend gesteld mag worden na onderzoek van de professional zelf in direct contact met de cliënt. De betreffende beroeps- en gedragscodes sluiten op deze stelling aan.

Deze beroepscode zijn:

- **Beroepscode BPSW 2021 Beroepsvereniging van Professionals in SociaalWerk (o.a. jeugdzorgpersoneel)**
- **Beroepscode NIP 2015 Nederlands Instituut Psychologen. met 19.000 leden**
- **Beroepscode NVO 2021 Nederlandse Vereniging van (Ortho-)Pedagogen met 9.000 leden, experts in opvoeding, ontwikkeling, afhankelijkheid.**

Met een professionele rapportage over

- 1. welke soort van ontwikkelingsbedreiging een rol speelt ;**
 - 2. welke schade in welke ontwikkelingsterrein is vastgesteld;**
 - 3. hoe dat is vastgesteld**
 - 4. door welke erkende professional,**
- moet de kinderrechter in zijn beschikking beoordelen/vonnissen zoals omschreven in het wettelijk vereiste, BW 1:255 lid 1 en lid 4.**

DIT MOET STOPPEN

Met de implementatie (inbreng) van bovenstaande uitgangspunten en werkinstructies wordt een halt toegeroepen aan de jarenlange en huidige onacceptabele en onverantwoordelijke praktijk.

De eenzijdige structurele diagnose "ernstige bedreiging van de ontwikkeling van de minderjarige" mag niet meer worden gebruikt door

- kinderrechters om te besluiten;
- mbo/hbo-ers Veilig Thuis, Jeugdbescherming, Raad voor de Kinderbescherming om te adviseren over een ingrijpende kinderbeschermingsmaatregel als een OTS en UHP.

Nu al kan de kinderrechter de kwaliteit van zijn besluit positief beïnvloeden door zich te onthouden van subjectieve inhoudelijke medisch en/of gedragswetenschappelijk getinte opvattingen. Laten kinderrechters hun toetsende taak serieus nemen en half of niet- onderzochte termen als ontwikkelingsbedreiging en "in het belang van kind" NIET gebruiken. Dat past een kinderrechter niet!

De kinderrechters moeten er met ernst aan werken dat zijn oordeel "ernstige bedreiging van de ontwikkeling van de minderjarige" in hun beschikkingen serieuze inhoud krijgt op basis van de eis van een professionele diagnose in de vorm van een **integrale diagnose** door een gekwalificeerde (gedrags)wetenschapper en een door deze opgestelde rapportage. Als een professionele diagnose in de aangevoerde informatie ontbreekt kan hij het verzoek of advies simpelweg nu al afwijzen op basis van Jeugdwet **artikel 3.3!**

Het wettelijke woord (woord in de wet) "**kan**" kan een minderjarige onder toezicht stellen. Het woord "**KAN**" geeft de kinderrechters nu al de nodige extra ruimte. Zoals duidelijk gemaakt middels deze notitie: de jarenlange praktijk is NIET in orde en roept veel vragen en twijfel op bij alle betrokkenen bij alle vormen van jeugdhulp/jeugdrecht/kinderrecht.

Het is de hoogste tijd om **artikel 6.1.2 lid 6** van de Jeugdwet ook van toepassing te verklaren op beslissingen inzake ondertoezichtstelling-OTS en (spoed)machtiging uithuisplaatsing- (S)UHP, inclusief de uitbreiding met de inzet van expertise van BIG – specialisten.

De wetgever is nu aan zet!!

WERK TOCH (mee) AAN VOLLEDIGE RECHTSBESCHERMING VOOR KINDEREN EN OUDERS

Drs. H. (Harry) Berndsen, gedragswetenschappelijk en juridisch adviseur.
Stichting Onafhankelijk Dossieronderzoek Jeugdzorgketen-SDOJ www.sodj.nl 1 oktober 2021
Herschreven door B.J. van der Kooi, secretaris Dutch Child april 2023

NB: Voor "hij" kan ook "zij" worden gelezen.